

Vida Litúrgica

TEMPS DE NADAL

EL poble gentil, que caminava en tenebres, ha vist una llum magna; i als qui habitaven en la regió de l'ombra de mort una gran resplendor els ha ja il·luminat: heus ací l'anunci solemne que de la diada de Nadal ens fa la sagrada Litúrgia. I afegeix encara que és aquella llum el *Vèrb* que al principi era amb Déu... i per qui foren fetes totes les coses (primeres Vespres de Nadal). Severes paraules que de bell principi ens recorda l'Església per tal que tots jamai oblidem que aquell tendre Infantó que tremolant de fred veurem en el pessebre de Betlem, és ensems el Déu Fort, Immortal i Invisible de tots els segles.

Comprèn el temps litúrgic, anomenat del Nadal, els quaranta dies que van del 25 de desembre al 2 de febrer, encara que algunes vegades trobem aquest període un xic escursat per l'avançament de la Septuagèsima. Celebra l'Església durant aquests quaranta dies els grans misteris del naixement del Redemptor i de la seva manifestació a tots els pobles de la terra. Constantment ens suggereix la sagrada Litúrgia d'aquest temps sentiments d'humilitat, d'íntima adoració al Déu-Infant, de dolça alegria i d'una gran joia espiritual, ensems que una molt tendra i filial devoció a la Verge Mare per qui un infantó ens és nat i se'ns ha donat el Fill de Déu. La pràctica dels pessebres, tan típics i avui extesos ja per tot arreu, que amb llur tendra poesia i naturals atractius, tanta i tanta influència arriben a exercir damunt el nostre cor, contribueix admirablement a desvetllar en la nostra ànima aquests sentiments tan propis dels dies de Nadal.

Bellíssimes són les paraules del Papa sant Lleó el Gran que es llegeixen a les lliçons del segon nocturn: «el nostre Salvador, oh caríssims, ens ha nascut avui: alegrem-se. Puix que no podem donar entrada a la tristesa, essent avui el començament de la vida, que ofegant en nosaltres tota temença de mort, ens ha comunicat l'alegria d'una promesa immortalitat. Que ningú romanguí allunyat de la participació d'aquesta joia. Car per a tots hi ha avui un idèntic motiu d'exultança, puix que el Senyor, gran enemic del pecat i de la mort, així com a ningú no trobà lliure de culpa, així també a tots vingué a alliberar. Alegri's, doncs, el just, perquè s'atansa ja la victòria; exultí el pecador, perquè se'l convida ja al perdó; animi's també el gentil, perquè se'l crida ja a la vida» (Brev. Carn.). I afegeix encara el mateix sant Lleó, recordant-nos a tots els nostres deures durant tot aquest sant temps de Nadal: «despuillem-nos de l'home vell i dels seus actes, i, associats a la generació de Crist, renunciem a les obres de la carn. Fes esment, oh cristià, de la teva dignitat, i, esdevingut participant de la naturalesa divina, vigila de no retornar per torçada via a la teva antiga vilitat. Fes memòria de quin Cap i de quin Cos ets membre. Recordat que, arrabassat a la potència de la tenebra, has estat transportat a la llum i al reialme de Déu».